POKROK ZÁPADU

Založen 1871.—Ročník XXXIII. OMAHA, NEBR., VE STŘEDU, DNE 20. DUBNA 1904. ČÍSLO 38.

State Historical Society N.S.L. Lincoln Neb

Zprávy zámoř...

Válka Ruska s Žaponskem.

Osud krasnějším nepřítelem ruské eskádře nežli Žaponci. — Zahynutí admirála Makarova, jeho štábu a téměř celé posádky. — Ruský torpédoborec nepřítelem ponořen, bitevní loď Poběda minou potopena. — Nástupce admirála Makarova.

Nejstrašlivější katastrofa v nynější válce stihla Rusko minulé středy. Petropavlovsk, jedna z nejnovějších bitevních lodí ruských, na niž admirál Makarov vztýčil svou vlajku, se potopila narazivši na podmořskou minu a strhla sebou v hlubinu celou skoro posádku s admirálem Makarovem a jeho námořním štábem.

Ačkoli o katastrofě té má ruská admiralita úplné zprávy, z neznámých příčin podrobnosti tají a na veřejnost vydána byla pouze tato úřadní zpráva:

"Ruská eskádra, jsouc nucena hledati ochranu v přístavu před daleko silnějším žaponským loďstvem, přibližila se k vjezdu jeho krátce po osmé hodině ranní a většina důstojnictva a mužstva nalézala se právě u snídaně.

Více-admirál Makarov snídal ve své kabině a vedlejší jídelny byly napiněny důstojnictvem. Na kapitánském můstku nalézali se velkokníže Cyril, jeho přítel, poručík z Kobe a kapitán Jakovlev, velitel lodě a dva jiní důstojníci byli na stráži, aby loď bez nehody vplula do úzkého vjezdu přístavu.

Asi o půl deváté hodině rozlehl se strašlivý výbuch kotlů a za ním následoval ihned výbuch v napiněných střelivem skladištích.

Ohromné díry byly těmito výbuchy vylomeny do boků lodi a voda se nimi vhrnula do lodě, jež ztratila svou rovnováhu, sklonila na jednu stranu a potopila se.

Dle některých informací lze souditi, že podmořská mina zavinila toto zničení Petropavlovska.

Scena, jaká se odehrála pod palubou, nebude nikdy popsána, neboť nepodařilo se odtamtud ani jediné osobě uniknouti. Pára, jež opařila muže, nalézající se na palubě, byla naznačením, jak strašlivou smrtí museli zahynouti členové posádky, nalézající se ve strojovně. Muži na palubě byli smeteni výbuchem do moře a tam někteří chytili se plujících trosek a byli zachráněni.

Ostatní lodě ihned zastavili a spustili lodice k záchraně plovoucích a také torpédice rychle spěchali k záchraně těm, již katastrofu přežili.

Počet členů námořního štábu více-admirála Makarova není přesně znám, ale admiralita domnívá se, že na Petropavlovsku se nalézalo té doby 15 neb 16 členů. Přesný počet posádky v oné době jest také neznám, Petropavlovsk měla však obyčejně posádku o 650 mužích, z nichž dle posledních zpráv 52 bylo zachráněno.

Zachránění velkokníže Cyrila a poručíka z Kobe nazvati možno zázračným. Síla výbuchu byl vymrštěn velkokníže z kapitánského můstku a hlavou narazil o železný sloup, na štěstí neztratil však vědomí a rychle se spustil po boku lodě do moře, kde se mu podařilo zachytiti se na trosce, na níž se držel po dvacet minut, nežli byl jednou torpédicí zachráněn. Poručík z Kobe plováním se udržoval na povrchu a také byl zachráněn. Kapitán Jakovlev byl výbuchem vržen na železný sloup a zabit.

Poranění velkokníže jsou nebezpečná; má nejen na krku těžkou ránu, ale jest i silně opařen na obou nohách. Byl okamžitě dopraven do nemocnice v Port Arthuru, kde byl ošetřen. Pakli to bude možno, bude poslán do Petrohradu.

Vasil Vereščagni, ruský malíř, který byl hostem více-admirála Makarova na Petropavlosku, zahynul s lodí.

Mikuláš T. Kravčenko, velice známý ruský literát, bezpochyby také na této lodi zahynul."

Tak zní suchá úřadní zpráva ruské censury o této strašlivé katastrofě a proto činíme tentokráte výminku a připojujeme k ní také pověsti a zprávy z jiných pramenů se k ní vztahující.

Jeden z válečných zpravodajů popisuje katastrofu takto:

"Osudného dne časně z rána více-admirál Makarov shlédnul malou žaponskou eskádru na obzoru, která sestávala z jedné bitevní lodi, čtyř křižáků a několika torpédic.

Makarov okamžitě dal rozkaz k ...ruská eskádra vyrazila z ...rthurského, muž... ...o jásajíc, že bude mi... ...atkati se s nepřítelem.

Když ruská eskádra nalézala se asi deset mil od břehu, započala střelba. Makarov na Petropavlovsku jel v čele ruské eskádry pronásleduje žaponské loďstvo a v tom spozoroval, že to byla naléčená past Žaponců, neboť se strany objevila se eskádra, čítající asi 30 lodí. Admirál Makarov vida, že nemůže se utkati s touto velikou přesilou, dal rozkaz k ústupu a ruská eskádra se obrátila, aby se co nejrychleji dostala pod ochranu ruských pozemních baterií. Žádná z ruských lodí nebyla zasažena žaponskými střelami, ačkoli nepřátelské lodě neustále střílely po ustupující ruské eskádře.

Když tato se octla u Zlatého pahorku v ochraně pozemních baterií, ruská eskádra zmírnila svoji rychlost a připravovala se ke vplutí do přístavu. Petropavlovsk nalézala se nejblíže u země. V tom obrovská vlna vyrazila do vzduchu, za ní následoval okamžitě výbuch a Petropavlovsk, nejlepší loď ruská po Retvizanu a Cesareviči, se naklonila na stranu a počala se rychle potiti. Její ocelové obrněni při tom praskalo a sténalo jako v smrtelném zápasu.

Jest možno, že podmořská mina, která přivodila záhubu Petropavlovska, byla jednou z oněch, již Žaponci položili za jednoho nočního útoku torpédic, avšak pravdě podobnější je, že to byla jedna ze ztracených min z Jeniseje, která položila mnoho podmořských min kolem Port Arthuru a konečně jednou z těch byla zahubena a kapitán její Štěpanov, zemřel aniž by mohl udati, na kterých místech miny byly ponořeny.

Petropavlovsk jest již čtvrtou lodí ruskou, kterou osud přivedl do záhuby. Křižák Bojarin o Jenisej byly ponořeny minami, na než nešťastnou náhodou narazily, a bitevní loď Poltava byla prorážena a ponořena při manévrech bitevní lodí Sebastopol.

Katastrofa Petropavloska podobá se záhubě anglické bitevní lodě Viktorie, jež byla na manévru u Syrie ponořena jinou bitevní lodí a potopila se tak rychle, že celá její posádka byla s ní stržena do mořských hlubin.

Jiná podobná katastrofa udála se v čínsko-žaponské válce. Jedna z bitevních lodí čínských byla prorážena torpédem a okamžitě klesla na bok, leč nepotopila se a ležela takto několik dní na vodě. Nešťastní čínští námořníci, kteří se nalézali pod palubou, snažili se dostati z obrněné lodě ven a rány uvnitř bylo slyšeti po několik dnů, leč lidská pomoc nemohla pro nešťastníky nic učiniti a když loď se konečně potopila, smrtelný jich zápas byl dokončen."

Tato katastrofa nebyla ta jediná, jež ruské loďstvo onoho osudného dne stihla, neboť kromě Petropavlovska, poškozena byla jinou minou bitevní loď Poběda, a v boji s ohromnou přesilou ponořen byl torpédoborec Bezstrašny. Poběda narazila také na podmořskou minu, leč vzdor tomu, že ve vodní její linii utvořena byla veliká díra, tu přece po velikém namáhání dostala se do vnějšího přístavu a do doku. Bezstrašny konal s několika jinými lodicemi noční obhlídku a v mlze se zpozdil při návratu. Na neštěstí byl zpozorován žaponskými křižáky, které ho obklopily a počaly do něj páliti. Celá jeho posádka až na pět mužů, již byli zachráněni, zahynuli. V celku nalezlo smrt v boji s přesilou žaponskou 45 mužů.

Když car přečetl depeši od podadmirála Grigoroviče, oznamující mu katastrofu, zblednul a mohl sotva promluviti. Když se poněkud vzpamatoval, nařídil jedné z dvorních dam, aby oznámila tuto smutnou zprávu carevně, jež křečovitě plakala, želíc osudu nešťastných námořníků.

Car pak vážně pravil: "Bůh tomu chtěl, že Jenisej byla zahubena, narazivši na minu a že Bojarin byla poškozena, nyní Prozřetelnost, jejíž úmysly jsou nevyzpytatelny, připravila nás o milovaného našeho admirála."

První osobou, jež zvěděla o smrti Makarova, byla jeho ubohá choť, již došel soukromý telegram o katastrofě. Nalézala se na cestě do Petrohradu, aby navštívila bratra admirálova, který je gardovým důstojníkem, když v tom pobočník carův přijel do její residence v Petěrhofu se zprávou od cara a zároveň s vyřízením jeho hluboké soustrasti.

Ve čtvrtek v chrámě admirality odbývány rekviem za admirála Makarova, důstojnictvo a mužstvo lodi Petropavlovska. Chrám byl přeplněn a venku stálo více než 25,000 lidí s obnaženými hlavami, mezi nimiž bylo také mnoho příbuzných zahynuvších námořníků, již usedavě naříkali.

Vdova admirála Makarova byla rekviém přítomna se svým synem a dcerou. Na carově obličeji byl vyryt hluboký smutek. Carevna nebyla pro churavost přítomna; carevna-vdova súčastnila se rekvií a s pláčem objala vdovu admirála Makarova, jež u její nohou sklesla na kolena a klečíc, setrvala po celé rekviem.

Když chrámem rozezvučel se chorál "Kristus překonal smrť", car sklesnul na kolena a pláč, v celém chrámu pojednou se rozpoutavší, přehlušil hudbu i zpěv.

Když byly služby ukončeny, carevna-vdova pozvědla choť Makarovu a políbila ji ruku, načež po několik minut ji těšila a rozloučila se s ní a s její dcerou a synem srdečným stiskem ruky.

Po katastrofě, stihnuvší Makarova, ujal se velení nad eskádrou ruskou kníže Uchtorukij; car na řídil telegraficky místokrálovi Alexejovi, aby okamžitě se vypravil do Port Arthuru a tam prozatím přejal vrchní velení nežli přijede do Port Arthuru admirál Skrydlov, dosavadní velitel černomořské eskádry, jenž byl carem jmenován za nástupce Makarova.

Car poslal Skrydlovovi telegrafický rozkaz, aby okamžitě nastoupil cestu do Petrohradu a zde přijal instrukce, načež aby bez prodlení se vydal na cestu do Asie.

Volba Skrydlova za nástupce Makarova uznává se všeobecně za šťastnou. Skrydlov byl důvěrným přítelem Makarova a požívá u mužstva zrovna takové obliby jako tento.

Skrydlov v rusko-turecké válce společně s Makarovem podnikl onen pověstný torpédový útok na sultanovo loďstvo, jež potopily, aniž by jediný ruský námořník při tomto čině odvážném útoku byl zahynul.

Pondělní depeše přinesly úplný popis tragických událostí, sběhnuvších se u Port Arthur od jednoho ruského dopisovatele a popis ten jest tak vysoce zajímavý, že považujeme za svou povinnosť našemu milenému čtenářstvu podati ho úplný.

Dopisovatel onen píše:

"Po čtyry noci stál jsem u stráží na Zlatém pahorku. Tři noci minuly tiše.

V úterý v noci, dne 12. dubna, viceadmirál Makarov vyrazil na moře s celou eskádrou, počítaje v ní i čtrnáct torpédic. Následující noci, dne 13. dubna, vzdor zuřivé bouři vysláno bylo osm torpédic na obhlídku. Ze Zlatého pahorku, kde jsem stál, temné vody daleko široko ozařovány byly pátravými světly z pevností.

O 11. hodině v noci zaslechl jsem střelbu na moři. V celku vypáleno bylo osm ran, ale pro tmu nemohl jsem viděti, co se na moři odehrává. Když počalo svítati, zahlédl jsem jižně, asi pět mil od břehu, šest torpédic v jedné linii za sebou a všecky střílely. V čele jich hnala se jedna torpédice přímo k ústí přístavu. Poslední z torpédic byla zahalena párou a jela jen pomalu za ostatními. Byla patrně značně poškozena. Zpozoroval jsem svým dalekohledem, že první z torpédic a poslední naše žely k našemu loďstvu, kdežto ostatní čtyry patřily k loďstvu nepřátelskému.

Zášlehy vypálených ran následujících rychle za sebou a zpěněné moře, do něhož kule padaly, naznačovaly, že bitva jest prudká.

Torpédice, z níž unikala pára, pálila nejprudčeji a když žaponské torpédice shledaly, že první ruskou lodici nemohou více dostihnouti, obrátily se všechny na poškozenou ruskou loď, ta však dobře mířenou palbou udržovala je stále ve vzdálenosti.

Signálová stanice oznamovala ruským baterím v tom okamžiku, že v nebezpečí nalézající se torpédice jest "Strašny". Nerovný boj byl námi pozorován s úzkostlivostí; vzdor ostré palbě 'Strašnyho' žaponské torpédice utvořily polokruh kolem něj a pálily do něj zuřivě ze svých boků.

Pára z naší torpédice houstla kolem ní, zahalujíc ji v bílý neproniknutelný závoj, leč ona vzdor tomu bojovala zuřivě jako zraněný lev a hnala se přímo na nepřítele, zastupujícímu jí cestu k záchraně. Admirál Makarov, pozorující boj dalekohledem, dal signál křižáku "Bajan", aby vyrazil torpédici na pomoc, což se okamžitě stalo. Leč žaponské torpédice vzdor tomu neustoupily a hnaly se jako zuřivá smečka psů za poraněným jelenem a vysílaly na 'Strašnyho' torpéda, která však vesměs minula se cíle. Konečně však jedno přece zasáhlo naši lodici, ta ze svých baterií ještě jednou vypálila proti nepříteli a pak zmizela v rozčeřených vinách a pouze malý obláček dýmu vznášel se nad tím místem, kde se potopila.

Žaponské torpédice, byvše spokojeny s tím, co vykonaly, rychle se obrátily a prchaly plnou parou, jsouce pronásledovány 'Bajanem'. K ochraně jich rychle se přibližilo 6 nepřátelských křižáků, avšak to "Bajan" nezastavilo a on neustál v pronásledování žaponské torpédice, ač se zdálo, že jede v přímou záhubu. Pojednou "Bajan" zastavil a obrátiv se bokem k nepříteli, vypálil na něj všechna svá boční děla, pak rychle se opět obrátil a stál kýlem proti nepříteli, který zuřivě pálil na "Bajan", kolem něhož kule zrovna pršely. Žádná z kulí křižák náš nezasáhla.

Tu pojednou objevilo se na východu zase pět našich torpédic, navracejících se z obhlídky do přístavu. Dva z nepřátelských křižáků okamžitě vyrazily proti nim a snažily se jim zastaviti cestu, leč 'Bajan', zpozorovav úmysl nepřátel, zahájil na ně prudkou palbu, která měla účinek, neboť žaponské křižáky uvolnily a naše lodice proklouzly do přístavu.

Mezitím, dle rozkazu admirála Makarova, celá eskádra vyzvedla kotvy a majestátně Petropavlovsk s vlajkou admirálskou v čele, vyjela z přístavu. Jakmile se objevila, nepřátelské loďstvo se rychle obrátilo a dalo se na ústup. Admirál pak dal signál "Bajanu", aby se navrátil a na to hned druhým signálem vzdána neohrožené lodi tato pochvala: "Výborně, Bajan!"

Ruská eskádra, sestávající z Petropavlovska, Poltavy, Pobědy a Sebastopolu, dále z křižáků Novik, Diana a Askold a z torpédic, utvořila bitevní linii, žaponské loďstvo však přchalo a Petropavlovsk vypálil na ni z velkých děl, nepřítel však byl již mimo dostřel a záhy zmizel. Ruská eskádra se hnala za ním a konečně také zmizela s obzoru.

Čekal jsem úzkostlivě na opětné se její objevení a asi po hodině zjevila se zase na obzoru. Za ní, z obláčků vystupujícího dýmu jsem mohl pozorovati, že nepřítel jede za naší eskádrou, ale když přiblížil se asi na 18 verst ku břehu, tu se zastavil.

Naše eskádra se zastavila u vjezdu do přístavu a zde utvořila bitevní linii. Když nepřítel se neblížil, dán z admirálské lodi signál, aby torpédice vpluly do přístavu. Pozoroval jsem se zájmem "Petropavlovsk", jak pomalu se blížila k Elektrickému skalisku, boky její stále s namířenými děly obráceny byly proti nepříteli, jsouce připraveny vyslati proti němu posly smrti a záhuby.

Všude kolem bylo ticho. Pozoroval jsem žaponské loďstvo, leč to stálo na moři a kolébalo se na vinách. Mé oči opět zamířily k 'Petropavlovsku' a tu pojednou jsem zpozoroval, že se loď počala chvěti a pak se zdálo, že vystoupila z moře a hned na to rozlehl se obrovský výbuch tichem, na to hned následoval druhý a třetí. Trosky lítaly všude po moři a pokrývaly viny, tvořice s mužstvem, zápasícím ve vinách, hroznou směsici.

Za několik okamžiků zdálo se, že se moře rozevřelo a v obrovském svém lůnu pohltilo Petropavlovsk.

Plující kolem trosky a několik námořníků zápasících s vinami, to bylo vše, co zůstalo z majestátní lodě, která před krátkou dobou tak hrdě vyplula z přístavu, aby čelila nepříteli.

Mužstvo na ostatních lodích touto tragedií bylo tak ohromeno, že to trvalo několik okamžiků než spuštěny byly na viny záchranné lodice. Kvapil jsem rychle na pobřeží, kde hrstka zachráněného mužstva byla vylodťována a tu oznamovač signálů, Poškov, jsa na štěstí jen nepatrně zraněn, mi vyprávěl co zažil na "Petropavlovsku" nežli se potopila.

"Zaslechl jsem hrozný výbuch," vypravoval mi, "za ním následoval druhý a třetí. Zdálo se mi, že jest to zrovna pod kapitánským můstkem. Vyrazil jsem z kormidelní kabiny, a narazil jsem na jednoho z důstojníků a nemoha uniknouti dvěmi, vyskočil jsem oknem na palubu. Loď se skláněla na bok a obával jsem se, že se rychle potopí. Na kapitánském můstku spatřil jsem ležeti v tratolišti krve našeho admirála Makarova. Ležel obličejem k zemi. Skočil jsem k němu a snažil jsem se ho pozvednouti. Kouř a pára unikaly z kotlárny a plameny počaly šlehati až ke kapitánskému můstku a obklopovaly mne. Skočil jsem na zábradlí a vlna smetla mne do moře, na štěstí jsem ale uchopil kus trosky a tak jsem se udržel na vodě až jsem byl zachráněn."

Na souši událo se několik menších srážek u pořící Yalu, o nichž generál Kuropatkin podává tuto úřední zprávu:

"Generál Krasnatinski poslal 8. dubna večer oddíl ruských myslivců na druhou stranu řeky s tím podotknutím, aby vystoupili na břeh naproti Widžu. Myslivci dorazili na ostrůvek Samalind, který jest uprostřed řeky. Odtamtud spatřili tři čluny plující po řece přímo k ostrůvku. Ve člunech bylo padesát vojínů žaponských, oddělení to zvědů. Čluny se blížily k levému břehu ostrůvku. Rusové nechali Žaponce vystoupiti na břeh a sotva byli tito na ostrově, počali do nich střílet rychle v salvách za sebou následujících. Po několika hromadných výstřelech podniknut na Žaponce útok s nasazenými bodáky a skoro všichni žaponští vojáci byli buďto zastřeleni, neb probodáni bajonety a někteří se při útoku utopili, neboť čluny jim byly potopeny, aby se nemohli vrátit v nich na druhý břeh.

Žaponská vlajka ve Widžu byla stažena následujícího dne a žaponské přední stráže, jež bylo před tím vidět, ustoupily zpět.

Generál Kuropatkin dále praví v depeši, že čtyři ruští myslivci přeplavili řeku Yalu v sobotu v noci naproti Jonpampu a zde se zdrželi 12 hodin. Byli však prozrazeni Korejci žaponské škadroně a když se pokusili uniknouti, narazil jich člun na písčitou mělčinu a oni museli seskočiti do vody a plovati na druhý břeh. Jeden myslivec se utopil. Žaponci pronásledovali je ve člunech, v tom objevil se ruský člun spěchající na pomoc ohroženým myslivcům. Vojsko v něm obořilo se na Žaponce a postřílelo všechny a čluny jich potopilo.

Dva žaponští důstojníci z generálního štábu byli dne 16. dubna přivedeni do Charbinu v průvodu silné vojenské stráže. Byli chyceni ve vzdálenosti 18 mil od Charbinu, železniční stráží. Byli oděni v roucha tibetských kněží a když ruská patrola je vypátrala, opustili svůj stan a chtěli uprchnouti. Ve stanu nalezeno bylo 60 liber tlaskavin, zápalná šňůra, vývrtka a klíč na odstraňování šroubů, spojujících kolejnice. Bezpochyby, že se zabývali úmyslem vyhoditi most, vedoucí přes řeku Nonni u Fulardi.

Poslední zprávy z bojiště.

Dodatečně přichází ještě zpráva z Port Arthuru, že Žaponci chtěli dne 12. dubna vyloditi vojsko v zálivu korejském, mezi Port Arthurem a řekou Yalu, avšak bylo jim to překaženo ostražitostí Rusů. Žaponské torpédice nalézaly se v zálivu na výzvědách, kde by bylo možno nejlépe přistáti, leč z pozemních baterií v Takušanu, Čeng-Taittse, Čanče a Bedzimu zahájena na ně tak prudká palba, že musely v útěku hledati záchranu, načež admirál Togo dal dopravním lodím signál, aby se nepřibližovaly k břehům. Deset lodí, transporty tyto doprovázejících, také rychle odjelo z dosahu pozemních ruských baterií. Rusové mají soustředěno 20,000 mužů v Takušanu.

Soukromou depeší z Port Arthuru se oznamuje, že jeden z žaponských křižáků se potopil. Příčina potopení není udaná a depeše tato také ještě nebyla úředně potvrzena.

Ani tohle nám ještě—neotevře očí?

Washington, 22. března 1904. Náš vyslanec Thomas ve Stockholmu, Švédsko, oznamuje sem, že jest nadarmo americkým vyrabitelům patentovaných léků zasílati tam tyto výrobky v lahvích, neb pilulkách. Dle zákona se tyto "léky" zabavují a zničují, protože ponejvíce obsahují jedy, morfin a chloroform; tudíž zdraví velmi nebezpečné. Zavřen a přísně potrestán bude ten, kdo by podobného "léku" prodával. Kdyby takový zákon byl u nás, ve Spoj. Státech, byly by brzy trestnice plny vyrabitelů těchto "zázračných léků." — Vzhledem k lidskému zdraví pravíme: Nenechme se více balamutiti, ale dejme přednost čistému, přírodnímu, jedu prostému léku, Šimanovského Březohorskému thé, které si ve zdravotnických výstavách za svou léčivost všude nejvyšších cen dobylo. Léčí úspěšně souchotiny, záduchu, chřipku, kašel, ledvinové, prsní a plicní nemoce. Čtěte, co píše chvalně známý lékárník p. T. V. Villm, majitel vzorně zařízené lékárny a oční a ušní kliniky v Chicagu, 1620 W. 22d St.: Ctěný pane Šimanovský: Za posledního pobytu mého v Čechách přesvědčil jsem se osobně jak velké obliby se těší Vaše Březohorské thé u těch nejširších vrstev českého lidu. Ba i v soukromé rozmluvě mé s některými nejpřednějšími autoritami lékařskými tamže, odporučovali mi tito Vaše thé jakožto dobrý a zaručený prostředek proti různým chorobám prsním atd. — Šimanovského Březohorské thé jest všude k dostání za $1.00. Přímo poštou za $1.20 zašle: R. F. Šimanovský, 654 Scott St., Milwaukee, Wis.

WALTER MOISE, předseda. H. V. HAYWARD, taj. apokl.

WILLOW SPRINGS BREWING CO. STARS & STRIPES SPECIAL BREW THE CELEBRATED WILLOW SPRINGS WATER USED IN MAKING THIS BEER OMAHA, NEB. U.S.A.

Zkuste je a doznáte pak sami, že jste lahodnějšího piva nepili. 47m6

Spolehlivý komisionářský obchod.

Krajané, chcete-li prodati aneb po případě koupiti nějaký dobytek, učiňte dobře, když dříve dopíšete na

Franka Pivoňku, obchodníka živým dobytkem..... **v South Omaha, Neb.**

Pan Pivoňka solidním a poctivým jednáním získal si neobmezené důvěry všech krajanů a kdo na něho se obrátil, byl vždy vzorně obsloužen. Dopíšete li na něho, zbavíte se mnohých nesnází a ušetříte tím mnoho peněz. Všechny dopisy adresujte:

Frank Pivoňka, Room 135 Exchange Bldg., So. Omaha, aneb 2518 N St. 38m6

Trans-Mississippi Marble Works

....vlastní....

Novák & Kretek

č. 1413 jižní 13. ul., Omaha, Neb.

Zhotovují a prodávají

Mramorové a žulové pomníky, náhrobky, desky,

a hřbitovní práce všeho druhu.

Veškeré objednávky vyřizují rychle, pečlivě a vkusně

Hostinec u "Modré Hvězdy"

.....vlastní.....

JOSEF PEZDIRTZ

v budově Národní Síně, č. 1401 jižní 13. ul., Omaha.

BUDWEISER & FAUST PIVO stále na čepu. Teplý lunč stále připraven.

37— Nezapomeňte se zastavit u JOS. PEZDIRTZ.

VZORNĚ A ÚTULNĚ ZAŘÍZENÝ

Hostinec vlastní Vác. Pivoňka

V ČÍS. 2512 N UL. V SOUTH OMAZE.

Krajané, chcete-li sobě skutečně pochutnati na výborném pivku, zajděte jenom do Václavova hostince, kdež najdete vždy slušnou společnost a budete vzorně obsloužení. Na skladě má pouze ty nejlepší kořalky a všechny druhy jemných likérů. Také doutníky jsou té nejlepší jakosti. Chutný zákusek vždy po ruce. Mladý tento krajan jest příjemný společník a proto těší se velké přízni všeho občanstva. 35m1

I. Levi snížil cenu a prodává nyní nejlepší uhlí za tyto ceny: **Uhlí!**

Ohio kusové, tuna	$7.75	Walnut Block, tuna	5.00
Trenton " "	6.00	Cherokee ořechové, "	5.00
Trenton ořechové, tuna	5.75	White Breast ořechové,	4.50

Hanna kusové neb ořechové, tuna..... $6.65

Rock Springs kusové neb ořechové..... 7.15

I. LEVI, č. 715 již. 13. ul., Omaha. Telefon 1918.

Bolí Vás zuby? Lehká **Pomoc**

Kabelkovo zubní thé

vyléčí bolest zubů ve 2 neb 3 minutách. Utvrdí zuby, chrání je před další nákazou a obyčejně se bolest více nevrátí.

Balíček s návodem pošton 40c.

F. Kabelka,

605 High Street, RACINE, WIS.

Farmy v Boone okresu na prodej.

Hledáte-li dobrou farmu, abyste si opatřili svůj domov aneb abyste peníze své dobře uložili, máme takovou v Cedar Valley a sice za cenu od $20 do $45 za akr. Jest to jeden z nejlepších rolnických distriktů ve státu, a není pražádné příčiny, proč by pozemky ty nemohly míti v několika letech dvojnásobnou cenu. Bližší podrobnosti sdělí vám ústně neb písemně

35x6) ASHBROOK BROS., Primrose, Boone Co., Neb.

Chas. Donat

....DOUTNÍKÁŘ....

1420 William ul., Omaha

vyrábí doutníky výborné jakosti a každý, kdo okusil jednou doutník jeho, nechce jiný koupit. V obchodě jeho můžete dostati vše, co přísluší k jeho oboru. Navštivte jej a přesvědčte se. 32m3